

derne. Jeg må tilstå, at det undrer mig lidt, for jeg mener faktisk, at operationen er den direkte modsatte, nemlig at lovforslaget her faktisk pålægger flykaptajnerne at indberette.

Når det måske kan se kringlet ud, er det, fordi formuleringen er, at det er strafpligtigt, hvis man ikke indberetter, forstået på den måde, at hvis andre indberetter noget, som flykaptajnen skulle have indberettet, så er det strafbart. Hvis det derimod er sådan, at man ikke indberetter noget, så kan man jo ikke straffe for noget, der ikke er indberettet, så derfor er det faktisk en skærpe af pligten til at indberette.

Og så endelig til hr. Søren Kolstrup: For at der ikke skal være nogen tvivl, vil jeg bare sige, at der ingen risiko er for, at ministeren vil acceptere, at forslaget bliver delt.

Når det drejer sig om politiets kompetence, har jeg ingen som helst modvilje – også som svar på hr. Arne Melchior's spørgsmål – mod at delagtiggøre udvalget i de kriterier, som kommer til at ligge bag udøvelsen af den bemyndigelse, ministeren får, både når det drejer sig om hvad for nogle hændelser og hvad for nogle kriterier, der skal ligge bag politiets godkendelse. Det ligger i Justitsministeriet og hos politiet nu, og vi har ikke fået tilbagemelding derfra. Men det vil jeg gerne orientere udvalget om. Det andet er som sagt, at personerne, som afvises, får en generel orientering om, hvad årsagerne er til det.

Men som sagt: Det handler om mindre hændelser, de større hændelser er omfattet af reglerne for Havarikommissionens arbejde. De tvivls spørgsmål, der er, har vi naturligvis selv en interesse i bliver belyst, også de principielle med hensyn til både retssikkerhed, offentlighedslov og den slags ting.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Det var godt at få slået fast, at personerne selv kunne få de oplysninger, selv om arbejdsgiveren ikke fik dem. Så for mit vedkommende er jeg i hvert fald beroliget i første omgang.

Så vil jeg lige sige med hensyn til offentlighedsloven: Det er simpelt hen ikke rigtigt. I offentlighedsloven er det sådan, at meroffentlighed selvfølgelig kun må gives inden for de områder, hvor det er lovligt at give den. Det vil sige, at der i offentlighedsloven er bestemmelser om, hvad der ikke må offentliggøres, og hvis det indskrives i offentlighedsloven eller i loven her, at det og det ikke må offentliggøres, så må det

ikke offentliggøres, heller ikke under henvisning til meroffentligheden.

Jeg forstår ikke rigtig, hvem der måtte have vejledt ministeren på det punkt. Nu har jeg arbejdet en hel del med offentlighedsloven og kan den faktisk godt. Vi har lige fået taget personalesager ud også, dem har man ikke adgang til, det havde man tidligere. Så må der selvfølgelig ikke gives offentlighed dér, det går vi ud fra, at selv SLV kan finde ud af, sådan at de ikke klummer der. Så dét var ikke så godt.

Men så vil jeg så spørge til sidst: Hvornår bliver de her grænser trukket? Det er der jo flere, der har spurgt om, jeg har jo i hvert fald her, men der er også flere, der har gjort det i hørings svarene, mener jeg. Hvornår kommer der oplysninger om, hvad det er, der skal ind under denne her skærpede oplysningspligt, som vi jo alle sammen er enige om skal igennem nu?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg vil gerne takke for det svar, der vedrører de ansatte. I hvert fald på to felter synes jeg, at der åbenbart er en mulighed for, at vi kan få en drøftelse omkring de her forhold. Dels har ministeren påpeget, at personerne får oplysning om årsagen til en eventuel afvisning, og dels kan jeg forstå, at der kommer en drøftelse omkring kriterierne herfor. Så vidt så godt, det synes jeg er vigtigt at slå fast. Så må vi drøfte det tredje forhold, som jeg også synes er vigtigt at få frem, nemlig spørgsmålet om muligheden for at kære en eventuel sag.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Blot til fru Margrete Auken om offentlighedsloven. Det er selvfølgelig folk, jeg går ud fra har forstand på det her. Jeg skal ikke selv sige, jeg er ekspert i offentlighedsloven og sandsynligvis slet ikke så stor ekspert, som jeg kan forstå fru Margrete Auken er. Men min sådan helt almindelige jordbundne opfattelse af det her, som jeg har haft lige fra starten, også i det samråd, som hr. Søren Kolstrup omtalte, er, at det ville være mere enkelt at gennemføre ændringer i luftfartsloven i stedet for at gennemføre det som ændringer, hvor man dispenserede og undtog folk og grupper fra offentlighedsloven, for så ville vi få en diskussion om, hvilke grupper som så i givet fald skulle undtages, og hvad for nogle hændelser osv. Men igen – det belyser vi gerne i forbindelse med de mange spørgsmål, som jeg er